

Wandeling 2

Halte 9: Marco Polo: gekleurde school in gekleurde wijk

We staan hier in de Offerandestraat, die de laatste twintig jaar *enorm veranderd* is. Vroeger was dit een chique winkelstraat. Stilaan kwamen er, aan het stuk grenzend aan de Dambruggestraat, ook Turkse winkels bij. Op het einde van de straat namen de Marokkaanse winkeltjes steeds in aantal toe. De chique winkels vertrokken. In de plaats kwamen goedkopere kledingsketens, zoals de Zeeman. Daarna arriveerden de Afrikaanse zaken, en de laatste jaren ook Pakistaanse nachtwinkels. Vandaag is de straat een bont allegaartje. De Turkse winkels zijn de laatste jaren meer verwesterd, met verzorgdere etalages en producten.

In het midden van deze straat ligt *SISO Marco Polo*. Vroeger vooral bekend als dé naaischool van Antwerpen: een blanke school, die ook vrij streng was. Vandaag, door de verandering van de buurt, is de school gekleurder. Het merendeel van de leerlingen is van niet-Belgische origine. Dat is stilaan zo gegroeid. De school geeft een opleiding verzorging, mode en gezinsmanagement, richtingen die voordien enkel blanke meisjes aantrokken. Sporadisch kwamen er in de jaren tachtig Italiaanse en Spaanse meisjes bij, en af en toe een Chinees meisje uit de buurt. Nadien vonden steeds meer Marokkaanse en Turkse leerlingen de weg naar de school.

Sinds tien jaar biedt de school ook Onthaalklassen voor Anderstalige Nieuwkomers aan (OKAN). Daarmee werd de school nóg diverser. Net als in een aantal andere Antwerpse middelbare scholen, kunnen pas aangekomen jongeren hier een taalbad van één schooljaar volgen. De bedoeling is hen voor te bereiden en nadien door te sluiten naar een 'gewone' richting binnen de middelbare school. Velen zetten hun studies verder in het deeltijds- of volwassenenonderwijs.

Omdat één jaar vaak onvoldoende is om jongeren voor te bereiden op verdere scholing, experimenteert de school nu met schakelklassen. Hier krijgen anderstalige nieuwkomers, na het jaar Nederlands, ook meer vakgericht Nederlands. Dit jaar dient ook als voorbereiding op de arbeidsmarkt. Ze krijgen de beginselen van houtbewerking of verzorging mee. En ze krijgen de kans om op 'snuffelstage' te gaan op een werkplek.

Werken in een diverse school is *anders dan anders*. Zeker OKAN-jongeren hebben vaak heel wat meegemaakt in het thuisland. Als ze moeilijker handelbaar zijn of concentratieproblemen hebben, heeft dat zo zijn redenen. De leerkrachten zijn bewust meer gekleurd dan in andere scholen. Om een voorbeeldfunctie uit te dragen voor de leerlingen, maar ook om de leerlingen een juiste afspiegeling van de maatschappij te tonen.

De school doet veel inspanningen om de allochtone ouders te betrekken. Zo organiseert ze maandelijks een TheeMaCafé: een informeel infomoment waarop ze de mama's en papa's uitnodigt. Voor veel ouders blijft de drempel echter hoog. Een deel van hen heeft zelf weinig school gelopen. Of ze zien de school nog steeds als een 'instituut van experts' waar ze niets te zoeken hebben. Voor de jongeren zelf is de school, dankzij het enthousiasme van de leerkrachten, een warm nest. Er is zelfs een Marco Polodans, die de hele school kent.

'Onze allochtone leerkrachten zijn belangrijk. Omdat ze beter de achtergrond en de problemen van de jongeren snappen, maar ook om praktische redenen. Als we op uitstap gaan, trekt het ouders over de streep als we zeggen dat onze Marokkaanse lerares hun dochters goed zal bewaken.

Jongeren degelijk voorbereiden op de arbeidsmarkt is essentieel. Veel van hen hebben er een onrealistisch beeld van. Ze willen allemaal topvoetballer of rapzanger worden. De stages in het 5e en 6e jaar bereiden we goed voor. Af en toe haakt dan een meisje af, bijvoorbeeld omdat ze bejaarde mannen moet wassen. Dat is jammer. Onze gekleurde scholieren schrikken mensen soms af. Of buurtbewoners geven ons een compliment: 'We hebben van jullie geen last.' Alsof dat het criterium is...

Hedwige Lefeber, coördinator SISO Marco Polo.